

Een nieuwe *challenge*

Tot voor een paar jaren nam de vloot aan charterboten aan de Belgische kust gestaag af. De redenen daarvoor? Er zijn er eigenlijk te veel om op te noemen... De brandstofprijzen schoten torenhoog de lucht in, zodat de schippers niet anders konden dan hetzelfde te laten gebeuren met hun prijzen. De vangsten, daarentegen, kelderden, vooral dan als het op kabeljauw (hoe zagen die er ook alweer uit?) aankwam: wie een dozijn gulletjes (het woord kabeljauw durfde ik jarenlang niet meer uit te spreken aan boord, bij wijze van spreken) wist te vangen, was op heel veel dagen sterk bezig. De meest geliefde buit voor opstappers werd dus zeldzamer en zeldzamer, zodat vele vissers er de brui aan gaven – ook al omdat je afschuwelijk veel pilkers verspeelde als er niet genoeg vis op het wrak zat. En dan was er ook nog de fameuze 15/20-kilogramregel: een vangstbeperking die België, als eerste en lange tijd enige, oplegde aan haar sportvissers. In Nederland zijn ze daar nu pas over aan het nadenken en “het kot is te klein”, zoals we in West-Vlaanderen zeggen als iemand kwaad wordt. Maar goed: bij ons werd die regel al jaren geleden ingevoerd en ook dat zorgde ervoor dat het aantal opstappers terugliep, want het frustrerende veel vissers om vis te moeten terugzetten voor die ene keer dat het wél goed liep.

De laatste jaren lijkt het echter weer iets beter te gaan. De boten die bleven, hielden niet alleen dapper vol, ook kwam er een tweetal nieuwe charterboten in de vaart - daarover kon u alles lezen in de twee artikelen over de Charterboten aan de Belgische kust die ik eerder voor dit magazine schreef.

UITDAGING

Onlangs kreeg ik dan ook nog eens het heugelijke nieuws dat er weer een nieuwe speler was bijgekomen in het veld, met de veelzeggende naam: ms. Challenger – wat ‘uitdager’ betekent. En een uitdaging is het zeker om te starten met zo’n charterboot en dat zelfs in diverse betekenissen: het hoofd bieden aan de soms ongenadige zee, maar ook aan de crisis, de brandstofprijzen, de teruglopende vangsten. ‘Het is al altijd mijn grote droom geweest om te kunnen varen als schipper op mijn eigen vaartuig,’ zo mailde kersverse schipper Richard Uzeel mij, ‘en nu was het de ultieme kans omdat ik de boot van mijn dromen aangeboden kreeg.’ Dat is niet gelogen, want het schip is een Blyth Cat, voorzien van 2 Yanmar motoren van elk 140 PK: een uitermate betrouwbare catamaran van 10 meter lang en vijf meter breed. Er is ruim voldoende plaats aan dek om comfortabel te vissen en er zijn voldoende zitplaatsen in de cabine. De apparatuur is “up to date”: 2 VHF, gps, radar, dieptemeter en elektronische zeekaart (plotter), dus werkelijk alles wat er nodig is om goed en veilig ter plaatse te raken.

PROFESSIEEEL

Richard komt van goeden huize, want hij is de zoon van een schipper die ik regelmatig noem in de Vangstbarometer: Robert Uzeel, van ms. Skintus II. Daardoor start hij ook meteen met heel wat vis- en vaartechnische bagage, want al van

kinds af aan klopte hij vaaruren aan boord van de boot van zijn vader. Daar komt dan nog eens bij dat hij zes jaar op de Visserijschool heeft gestudeerd, zodat hij daarnaast ook nog eens over veel nautische kennis beschikt. Ten slotte heeft hij ook een aantal jaren gevist aan boord van de N95 – een Nieuwpoorts beroepsvaartuig dat met de hengel vist. Deze jongens weten écht wel wat ze doen, en dat moet ook, want ze moeten ervan leven. Om u een idee te geven: Richards topdag aan boord van dat professionele schip was 800 kilogram zeebaars in één dag, met vijf vissers. Zijn persoonlijke record zeebaars kwam trouwens ook vanaf de N95 en woog 6,35 kilogram. “Dat wil ik verbreken aan boord van mijn eigen schip,” zo stelde Richard enthousiast, “Een vis van zeven kilo, daar droom ik van! Ik zal er ook alles aan doen wat ik kan om mijn opstappers te helpen om een visrijke en plezierige visdag te beleven. Ik stel mijn kennis graag ter beschikking.” Wie graag een keertje wil meevaren met deze vanuit Nieuwpoort opererende charter, kan contact opnemen met de schipper: Telefoon 0032 476 916913 of info@sportfishingchallenger.be Houd ook de website in de gaten – die is nu nog onder constructie, maar belooft mooi te worden: www.sportfishingchallenger.be Of het nu om rondvissen (zeebaars, kabeljauw) gaat of platvissen (waaronder pladijs!) of zelfs roggen, Richard houdt wel van een uitdaging.

In de wieg gelegd voor schipper!

Penn's Superprestige Boat

Bram Cole en Theo Verkennis zetten hun sterke schouders onder het streven om in België het prestigieuze criterium van de Superprestige Bootvissen op zee nieuw leven in te blazen en slaagden erin om belangrijke partners te motiveren, waaronder Penn, hengelsportzaak Robby Fish, Zeevisland, Cordes Travel, Hét Hengelblad en Zeehengelsport.

‘Superprestige is een benaming gebruikt voor regelmatigheidsklasseringen in verschillende sporten,’ zo luidt de definitie op Wikipedia. Vooral in de wielersport is deze benaming onder Vlamingen erg bekend geworden, al was het maar omdat Eddy Merckx zo’n Superprestige zeven keer op rij wist te winnen. Nederlanders kennen het woord allicht van hun nationale sport, het marathonschaatsen, want ook daarbij bestaat er zo’n onderscheiding.

Inmiddels zijn er in België ook drie Superprestiges voor sportvissers, die stuk voor stuk worden bekroond met een Zilveren Haak van Zeehengelsport. En dat is extra bijzonder, aangezien het dit jaar onmogelijk is gebleken die prestigieuze Zilveren Mustadhaken nog aan te kopen bij de producent Mustad in Noorwegen. Gelukkig hadden wij nog een bestelling lopen via Mustadimporteur ARCA/BIFA en konden wij derhalve op het nippertje nog van de benodigde Zilveren Haken worden voorzien. Eentje wordt uitgereikt na afloop van alle internationale strandviswedstrijden, eentje na de finale van het Belgische Kampioenschap Casting – en sedert dit jaar hebben ook de bootvissers hun

Bram Cole, één van de stuwende krachten achter dit mooie initiatief.

eigen Superprestige. Die is eigenlijk terug-van-weggevoerd, want tot zo’n acht jaar geleden werd die nog jaarlijks gehouden. Hij bloedde destijds dood, toen belangrijke sponsors wegvielen, maar het criterium is nu terug en heeft nog niets van zijn oude glorie verloren, integendeel!

Negen wedstrijden tellen dit jaar mee en bepalen dus welke individuele visser en welk team zich de winnaar mag noemen van de eerste Penn's Superprestige Boat, oftewel de beste zeevisser van 2012. Behalve die eer zijn er ook erg fraaie naturaprijzen voor de eerste tien individuele vissers en de eerste drie teams: materiaal van Penn en een beker van Robby Fish.

Het gaat om de volgende, internationale wedstrijden (waarvan er bij het ter perse gaan van dit artikel ééntje voorbij (maar niet vervist want afgelast) is:

Zaterdag 7 april Espadoncup te Oostende.

Info: secretariaat@espadon.be

Donderdag 17 mei Friendshipcup te Oostende.

Info: Luc.Holbrecht@saralee.com

Zaterdag 26 mei Robby Fish Festival te Blankenberge.

Info: info@robbyfishzeehengelclub.be

Zaterdag 23 juni Noordzee Trofee te Oostende.

Info: dirk.guillaume@telenet.be

Zaterdag 18 augustus Tongenfestival te Blankenberge.

Info: ts_verkennis@yahoo.co.uk

Zaterdag 6 oktober Newport Fishingcup te Nieuwpoort.

Info: patrick.legein@skynet.be

Zaterdag 20 oktober Northsea Festival te Oostende.

Info: secretariaat@espadon.be

Zaterdag 3 november Gulle Festival te Blankenberge.

Info: georgesvermeiren@skynet.be

Zaterdag 24 november EZV Trofee te Blankenberge.

Info: Ronny.Cleymans@telenet.be

Het volledige reglement en de uitslagen kun je raadplegen op www.robbyfishzeehengelclub.be Ze zullen daarnaast ook gepost worden op www.zeevisland.nl en op www.kastelsezeevissers.be. Wie graag nog meer informatie wil, kan mailen naar de verantwoordelijken van de clubs; voor algemene vragen, staat Bram Cole (info@robbyfishzeehengelclub.be) je graag te woord.

Vlaamse Sprokkels

Elders in dit nummer kon u lezen dat er voorzichtige tekenen zijn dat sommige van de Noordzeevisbestanden er weer bovenop lijken te komen. Dat is uiteraard uitstekend nieuws en ik was er dan ook erg blij mee, maar ik moet zeggen dat mijn plezier wel enigszins vergald werd nadat ik een artikel las in het maantnummer van *Visionair*, het vakblad van Sportvisserij Nederland. Daarin werd beschreven wat er zoal aan de hand is voor de West-Afrikaanse kust... Drijvende 'visfabrieken' uit Europa, China en Rusland slepen daar de zee compleet leeg, waardoor de lokale vissersbevolking, met hun houten pirogues, nauwelijks nog aan de bak kunnen komen. Eén zo'n drijvende diepvrieskist vangt tot 250 ton vis per dag – ofte wel evenveel als 56 Afrikaanse vissersbootjes die een heel jaar lang elke dag vissen. Van deze ellende was ik al jaren geleden op de hoogte, toen ik Mauritanië bezocht en aan den lijve moest ondervinden dat er van de glorieuze hotspots waarnaar de bekende molenfabrikant Mitchell vele jaren geleden hengelsporttrips organiseerde niet veel meer overschoot. Wat ondermaatse visjes, daarmee moesten mijn vismaat en ik toen tevreden zijn, want de grote gitaarroggen en courbines van weleer zwommen er nauwelijks nog. Wat echter als een donderslag bij heldere hemel kwam voor mij en me heel erg kwaad heeft gemaakt, was dat één van de voornaamste schulden een Nederlandse organisatie betrof: de Pelagic Freezer-trawler Association. De Noordzee is voor hen niet meer interessant en dus ligt hun jachtterrein nu elders, in West-Afrika, bijvoorbeeld, waar ze visrechten hebben verworven. En weet u wie er voor die visrechten heeft betaald? U en ik. Wij betalen namelijk belastingen, en met die belastingen subsidieert Europa dit soort organisaties om in het bui-

tenland te kunnen vissen. Ik citeer uit *Visionair* en neem aan dat u na het lezen van dit citaat mijn verontwaardiging zult kunnen begrijpen en hopelijk ook delen:

'Alleen al de Nederlandse PFA kreeg in de afgelopen zes jaar zo'n € 142 miljoen subsidie om in West Afrika te mogen vissen. De bedrijven die zijn verenigd in de PFA hebben bij elkaar 34 diepvriestrawlers, die jaarlijks een omzet hebben van bijna € 500 miljoen. De geschatte winst: € 55 miljoen per jaar. Wanneer deze schepen echter zelf zouden moeten betalen voor hun visrechten in Afrika, zou die winst al snel gehalveerd zijn. Als ze bovendien net zoals iedereen belasting zouden moeten betalen op hun brandstof, zou de winst in het gunstigste geval zijn verdampt tot € 7 miljoen en in het ongunstigste geval zijn veranderd in een verlies van € 50 miljoen'.

Met andere woorden: wij, als belastingbetalende inwoners van Europa, betalen ervoor om een ecosysteem én een lokale industrie om zeep te helpen, zodat een stelletje kapitalisten zich kan verrijken... Greenpeace wil dit aan de kaak stellen en plakte begin maart bij wijze van protest gigantische eurobiljetten op een van die Nederlandse schepen. Ik ben het niet altijd eens met wat Greenpeace uitspookt, maar deze keer hebben ze toch mijn onvoorwaardelijke steun: dit moet ophouden! Kijk ook eens naar [http://vroegevogels.vara.nl/Gerelateerd-item.150.0.html?&tx_ttnews\[tt_news\]=-359919&tx_ttnews\[backPid\]=66&cHash=22d5cad45ff4bac4a8451cb596978f15](http://vroegevogels.vara.nl/Gerelateerd-item.150.0.html?&tx_ttnews[tt_news]=-359919&tx_ttnews[backPid]=66&cHash=22d5cad45ff4bac4a8451cb596978f15) of lees de QR-code in de linker kolom.

En over brandstofprijzen gesproken: wedstrijdvisserij ontspriegen de dans van de benzineprijzen helaas niet. Het VVBZ kon, op haar vergadering van eind maart 2012,

Veel groter dan dit zwom er niet meer langs de voorheen zo visrijke kust van het West-Afrikaanse Mauretanië...

56 van dergelijke pirogues (hier met handlijnen) moeten een heel jaar lang vissen om één dagvangst van de supertrawlers te evenaren...

namelijk niet anders dan de bootprijzen aan te passen. Voortaan betalen opstappers 40 euro per visser tot tien mijl, en 45 euro per visser als er nog verder gevaren wordt.

Voortaan is een vergunning nodig om te kunnen vissen vanaf de houten staketsels van Blankenberge!

Moeten we dan maar iets vaker vanaf de kant vissen, dan? Tja, dat is er de laatste maanden ook niet makkelijker op geworden, want er is heel wat veranderd. Wie in Blankenberge wil vissen vanaf een van de houten staketsels, zal in de nabije toekomst over een vergunning moeten beschikken. Die zal 15 euro kosten per jaar -en daarvoor mag je dan met drie hengels vissen- en werd ingevoerd doordat er veel klachten kwamen over het vele vuil dat 'sportvissers' achterlieten op de stekken. Volgens burgemeester Patrick De Klerck komt de visvergunning er op vraag van de sportvissers zelf! Voor wie het helemaal precies wil weten: de gemeenteraadzitting waarop deze nieuwe vergunning werd ingevoerd, vond plaats half april j.l. en via een trouwe lezer vernam ik ook welke partijen het voorstel hebben goedgekeurd: Open VLD en CD&V. Partijen als Vlaams Belang en SPA hebben niet meegestemd...

Rationeel gesproken zie ik wel in dat zo'n vergunningensysteem een aantal wantoestanden iets beter controleerbaar maakt, maar het stuit me ook wel wat tegen de borst. Om irrationele redenen, dan: ik associeer de zee diep binnenin met vrijheid van gaan en staan, en zo'n vergunning past niet echt in dat geromantiseerde plaatje. Inmiddels hebben sportvissers een protestactie op het getouw gezet. Via een facebookgroep met de

alleszeggende naam *Vissen vanop de staketsels moet gratis blijven* verzamelen ze zoveel mogelijk handtekeningen om deze maatregel weer ongedaan te maken. Meer informatie is te krijgen bij: franky.stoffels@pandora.be

Helaas is bovenstaande niet het enige verontrustende nieuws met betrekking tot onze staketsels. Dat van Oostende is dan weer voor zes weken afgesloten en wel vanaf één mei j.l.. De nieuwe Oostdam en Westdam van Oostende zijn nu volledig dicht. Geen gedoogbeleid meer, want men wil er geen toeristen meer zien, laat staan sportvissers. Ik mailde hierover met ir. Jan Goemaere, celhoofd Havens en Districten Kust van de Vlaamse Overheid en een van de ingenieurs die deze havenwerken in goede banen leidt. Hij gaf mij in zijn antwoord van 17 april de volgende uitleg: 'Momenteel is gestart met de bouw van de radartoren op de Oostdam. Vandaar de volledige afsluiting. De kop van de westdam is niet vlak afgewerkt. De staat van de dam laat niet toe om met ziekenwagens en of brandweerwagens mensen te evacueren op de dam. In samenspraak met de brandweer werd beslist om deze zo goed als hermetisch af te sluiten.'

Hij had echter ook nog positief nieuws voor de toekomst. Op mijn vraag wanneer we er zouden mogen vissen, antwoordde hij namelijk het

volgende: 'Westdam vermoedelijk voorjaar 2013. Oostdam vermoedelijk zomer 2013.' Nog even geduld dus, jongens!

Mooie momenten voor onze Big Game vissers.

De Belgian Big Game Federatie vierde haar tienjarige bestaan op zondag 18 maart j.l. met een gezellig partijtje. Daarbij werden ook de diploma's uitgereikt aan de leden die een nieuw Belgisch record hadden geland (de BBGF heeft eigen record-

Verboden terrein!

lijsten voor groot wild). Alles bijeen waren er in 2011 twaalf nieuwe records. De volledige lijst is te vinden op de interessante site van deze federatie: www.bbgf.be/pages/8804/Records.html

En over records gesproken: er sneuvelen er weer een paar in de stoere wereld van het verwerpen, aldus vernamen wij van Belgisch Kampioen 2011 Didier Laroy. Zowel in België als in Nederland was het prijs. De 64-jarige Philippe Cardoen is sinds zaterdag 7 april j.l. absoluut recordhouder bij de veteranen in de Belgische castingcompetitie. Ondanks z'n 64 lentes is de castingmaat van Didier er in geslaagd om 226,92 meter ver te gooien met 125 gram – een verbetering met meer dan 16 meter ten opzichte van het vorige record in deze categorie, dat op naam van Jan Boljau stond. Op 22 april was het nieuwe veld van de Dutch Surfcasting Federation in Amsterdam het toneel van een al even knappe prestatie: de Nederlandse reus Ruud Beunder - ook al een 55+'er – gooide daar toen met 125 gram namelijk zo maar eventjes 250,69 meter en trad daarmee als eerste Nederlander toe tot het zéér selecte clubje van Lage-Landenwerpers die op officiële wedstrijden meer dan een kwartkilometer hebben gegooid.

Onze medewerker Nico Opdebeeck was, zoals steeds, een bezige bij de afgelopen maand. Hij stond, met

Maar liefst 226.92 meter – alstublieft!

De grootse rog van Nico's laatste Dover-trip.

zijn vismaat Wim, niet alleen aan de wieg van een interessante en goed geschreven blog voor sportvissers met een zout hart (<http://dekleinebootvisser.blogspot.com>), maar zij ontwierpen ook een speciale stekkenkaart voor de Oosterschelde en schreven bovendien zelfs een boek over dat interessante gebied. Een grondige bespreking van al dit moois krijgen jullie in een volgend nummer van ons magazine, maar boek en kaart kunnen alvast besteld worden via de website. Hoe hij het klaarspeelt, weet ik niet, maar blijkbaar had Nico nog tijd over om te vissen ook, want hij ging op 20 maart j.l. nog maar eens naar Dover vissen voor een dagje, en zijn gezelschap ving de nodige roggen – van formaat!

Om af te sluiten nog een tip van lezer Edwin Falstaff uit Zottegem. Die stuurde me een mailtje naar aanleiding van de bijdrage van Phil Williams over de superieure vangstkracht die diepvriestappen op gullen

uitoefenen. Hij was het er volkomen eens, want hij ving al meermaals stukken beter met diepvriespiëren dan vissers die springlevende pier-tjes bij zich hebben. Edwin pompt zijn eigen wormen al 15 jaar, en dat gaat hem heel goed af. Onlangs nog ving hij zo maar eventjes 282 tappen op één getij – en hij merkt terecht op dat de brandstof van de wagen zo helemaal terugbetaald is. Edwin heeft de kneepjes van het vak geleerd via het internet... Nieuwsgierig als ik ben, ging ik meteen kijken naar de site die hij adviseerde en het is inderdaad het bestuderen waard. Geef "How to pump black lugworm" maar eens in in Google, dan vind je het vanzelf. Ook wat vacuümtoestelletjes betreft gaf Edwin een leuk advies mee: "Zelf heb ik twee vacuümtoestellen, eentje dat ik in de tijd gekocht had van het merk Krups aan 100 euro en verleden jaar eentje van de Aldi aan 20 euro, dit laatste is het beste." Ik zou zeggen: doe er uw voordeel mee!